

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดอุดรธานี (2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร (3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในการนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกยางพาราและผ่านการอบรมเรื่องการปลูกและเทคโนโลยีการปลูกยางพาราจาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปี 2547/2548 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวนทั้งสิ้น 151 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 51 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 47.31 ปี เกษตรกรร้อยละ 85.40 แต่งงานแล้ว และร้อยละ 58.90 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกษตรกรร้อยละ 99.30 ได้เงินทุนทำสวนยางมาจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกรมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรเฉลี่ย 32.44 ไร่ และ พื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 15.51 ไร่

เกษตรกรผู้ปลูกยางมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.62 คน มีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 54,890.73 บาท/ปี และมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 51,794.15 บาท/ปี ในขณะที่เดียวกันเกษตรกรมีรายจ่ายในภาคการเกษตรเฉลี่ย 32,824.37 บาท/ปี มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 25,796.69 บาท/ปี เกษตรกรได้รับข่าวสารข้อมูลความรู้ด้านเทคโนโลยีการปลูกยางพารา จากเกษตรกรรายอื่นหรือเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ เกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรมจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การปลูกยาง ปีละ 3-4 ครั้ง ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การปลูกยาง ปีละ 3-4 ครั้ง เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การปลูกยางพารา เกษตรกรทั้งหมดได้รับพันธุ์ยางมาจากกรมวิชาการเกษตร และพันธุ์ยางที่ใช้ในการเพาะปลูก คือพันธุ์ RRIM600

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุดรธานี พบว่ามีปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1.จำนวนแรงงาน 2.รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี และ 3.ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรคือ 1.รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี และ 2.ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงลบคือ จำนวนแรงงาน

เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ของเกษตรกรในการนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ นั้น พบว่าเกษตรกรมีปัญหาได้แก่ ปัญหาต้นยางตายนิ่ง ปัญหาด้านเงินทุน ปัญหาด้านการทำวัสดุดูแลยางใช้เอง ปัญหาด้านการผลิตเช่นขาดแคลนปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ปัญหาด้านขาดแคลนน้ำ และปัญหาโรคพืช เกษตรกรมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐบาลช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องเงินทุนระหว่างที่ยังไม่มีรายได้จากการกรีดยางพารา และเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเข้าไปเยี่ยมเยียนเกษตรกรมากกว่านี้

The objectives of this research were to study (1) socio-economic backgrounds of rubber growers in Uttaradit Province (2) factors relating to farmers' adoption of rubber production technology (3) problems, obstacles and suggestions of the farmers for applying rubber production technology.

The sample group used in this study consisted of 151 farmers who had been trained about rubber planting technology in 2004/2005 by the Rubber Replanting Aid Fund at Uttaradit Province. For statistical analysis, the following methods were employed: frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and multiple regression analysis.

The results revealed that 51% of farmers were male, with an average age of 47.31 years, 85.40 % of them married, 58.90 % of the respondents completed primary school and 99.30 % of them had funds for farming from Thai Farmer Bank. Farmers had average landholding of 32.44 rai and average rubber planting areas of 15.51 rai

The rubber growers had average farm labors for 3.62 persons. They earned an average agricultural income of 54,890.73 Baht/ per year and had an average non-agricultural income of 51,794.15 Baht/ per year. Their average agricultural expenses was 32,824.37 Baht/ per year and average non-agricultural expenses was 25,796.69 Baht/ per year. Most of the farmers received information about rubber production technology from other farmers or their neighbors. The farmers enrolled in the Rubber Replanting Aid Fund training program for 3-4 times a year and got suggestions from the Rubber Replanting Aid Fund officers for 3-4 times a year. Most of them had no experience in growing rubber trees. All of the farmers got rubber seedling from the Department of Agriculture and used RRIM600 variety for planting.

As for factors relating to farmers' adoption of rubber production technology in Uttaradit Province, it was found that the significant factors were: 1) number of labors, 2) cost of investment in rubber planting and 3) the attitude of farmers toward rubber production technology. Two factors had positive correlation with the farmers' adoption of rubber production technology. Those were cost of investment of rubber planting and the attitude of farmers toward rubber production technology. Another factor was the number of labors that had negative correlation.

Concerning problems and suggestions of farmers for applying rubber production technology, it was found that the major problems were the death of rubber tree, capital cost, the instruments in planting rubber-trees, lacking of fertilizers and insecticides, lacking of water supply and plant diseases. However, the farmers suggested that the government should assist for the capital, especially, while they didn't have income during growing rubber-trees. Also, the Rubber Replanting Aid Fund officers should visit the rubber growers more often.